

Bønnen/Salah

Bønnen/Salah er den mest fundamentale af de obligatoriske ting i tilbedelsen. Det er navnet på de fem daglige bønner, der består af fem gange forfriskende og gentagende oplevelser, af det du har i din tro.

Du står op tidlig om morgenen, vasker dig, og præsenterer dig selv foran Gud i bøn. De mangeartede bevægelser og positioner under bønnen, er selveste ånden i underkastelse. De mange recitationer påmindrer dig hele tiden om din tilknytning til Gud, du søger din Guds hjælp og retledning, og beder Ham igen og igen om at støtte dig til ikke at blive af dem, der vækker Hans vrede, men til at følge den af Ham valgte vej. Du læser op fra Guds bog og udtrykker dig som et vidne overfor de mange profeter og opfrisker troen på dommens dag og husker på at du skal stå til regnskab foran din Herre, for alt hvad du begår.

Det er sådan din dag begynder. Ved middagstid er det igen tid til bøn, og igen knæler du for Gud og fornyer din pagt med Ham. Du lægger for nogle få øjeblikke afstand mellem dig og dine verdslige gøremål og søger indenfor i audiens hos Gud. Denne handling påmindrer dig endnu engang om din virkelige rolle i livet. Efter denne lille aftræden går du igen tilbage til dine andre affærer, indtil du om eftermiddagen igen har foretræde foran din Herre. Igen bliver du påmindet om din relation til Gud og livet. Når så solen går ned, og aftenmørket begynder at sænke sig om dig, træder du endnu engang frem til bøn, så at du ikke glemmer dine pligter og afrunder dine bønner for dagen. Når så mørket er faldet på, præsenterer du dig så igen for sidste gang i dette døgn foran din Herre, fremsiger dine bønner, og fuldkommengør derved hele døgnets cyklus af henvendelser til Gud. Bønnernes tidspunkt og sted får dig til aldrig at glemme objektet og meningen med dit liv, midt i alle de verdslige gøremåls forvirring.

Det er let at forstå, hvordan daglige bønner kan styrke grundlaget for tro, og forberede til et liv med gode egenskaber og lydighed mod Gud. Det er som en forfriskning for troen, og fra dette opstår der mod, oprigtighed, meningsfuldhed, renhed i hjertet, sjælens udvikling og moralsk berigelse.

Læg mærke til hvordan dette opnås. Du foretager din afvaskning, på den måde det er blevet beskrevet af profeten Muhammad, og du fremsiger dine bønner, og bevæger dig på den måde han har foreskrevet (Guds fred være med ham). De samme bevægelser de tidligere profeter også brugte i deres bøn til Gud.

Kan der være nogen bedre træning, hvad angår ånd og moral, end bøn? Det er denne træning, der gør et menneske til en god Muslim. Den påmindrer om pagten med Gud, den fornyer troen på Gud, opretholder overbevisningen om dommens dag, og hjælper til med hele tiden at have disse ting for sit indre øje. Det får en person til også at følge profeten i andre ting, og det er den stramme træning, der samordner idealer og praksis.

Tydeligvis, hvis et menneske har en bevidsthed hvor, pligten overfor Skaberens værdsættes højere end alt andet materielt, og hvis dette bliver opfrisket gennem bøn, så vil denne person også være ærlig og retskaffen i alle sine andre gøremål, for ellers ville han jo invitere Guds vrede over sig, den vrede som han hele tiden har stræbt efter at undgå. En sådan person vil adlyde Guds love i alle livets faser, på samme måde som han foretager de fem daglige bønner. En sådan person kan man stole på alle områder, fordi hvis han sanser

skyggen af synd eller snyd, vil han søge at undgå det. Hvis det skulle ske at en person, efter en træning som beskrevet (de fem daglige bønner), alligevel skulle afvige fra reglen og ikke adlyder loven fra Gud, så kan det kun være forårsaget af en særlig indre fordærvelse i selvet.

Endvidere er det nødvendigt at sige bønnerne sammen med andre, og især fredagsbønnen. Dette er med til at skabe følelsen af broderskab og samhørighed og styrker kærlighedens bånd mellem mennesker. Der opstår en form for kollektiv enhed og en udligning af skellene mellem rig og fattig. Bønnen virker også som en forenede faktor, mellem rig og fattig, mellem chefen og den ansatte, mellem den sorte og den hvide mand, analfabeten og den uddannede, alle sammen står de på en række og beder til Gud. Med andre ord, bønnen er med til at fremelske alle de egenskaber, der kendetegner et rigt individuelt og kollektivt liv.

Disse er nogle få af de myriader af fordele, vi kan udlede af de daglige bønner. Hvis vi forkaster bønnen så er det kun os selv, der er taberne. At skulke fra bønnen kan kun betyde en ud af to ting, enten vedkender man sig ikke, at bønnen er en pligt, eller også vedkender man sig at bønnen er en pligt og skulker fra den alligevel. I det første tilfælde er vores udtalelse om at være troende i virkeligheden en skamløs løgn, for hvis vi nægter at tage mod ordrer, så anerkender vi ikke i sandhed Guds autoritet. I det andet tilfælde, hvor vi anerkender Hans autoritet og alligevel blæser på den, så er vi slet og ret de mest utilregnelige skabninger, der betræder denne jord. For hvis det er vores adfærd over for den højeste autoritet i universet, hvilken garanti er der så for, at vi ikke gør det samme over for vores medmennesker? Og hvis dobbeltmoral er fremherskende i samfundet, så er det sikkert, at der vil komme et skrækkeligt resultat af splid ud af det i den sidste ende.